

”سرمایه“

مدیریت بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست (HSE)؛ رویکردی خلاق در توسعه پایدار

دکتر محمدحسین تقاضی^۱

در صنعت ریشه‌یابی نموده‌اند. آنها به این نتایج رسیده‌اند که:

حتی اگر در سازمانها عناصر چرخه مدیریت مستقر شده باشد ولی تغییری در فرهنگ حاکم بر سازمان ایجاد نشده باشد موضوع به منزله عدم استقرار بهینه نظام مدیریت HSE می‌باشد. رشد فرهنگی از طریق طی نمودن ۵ سطح زیر میسر خواهد شد: (۱)

۱- تفکر Pathologic: تفکر حاکم بر این سیستم بیمارگونه است. بعنوان مثال در هر حادثه‌ای سیستم تمایل دارد که فرد را مقصراً قلمداد نماید.

۲- تفکر Reactive: ابتدا حادثه اتفاق می‌افتد، سپس بررسی علل آغاز می‌شود، تمایل به مقصراً دانستن فرد همچنان وجود دارد.

۳- تفکر Calculative: در جریان وقوع حادثه هنوز فرد مقصراً قلمداد می‌شود اما به مخاطرات ناشی از تأییسات توجه می‌شود و سیستم هایی برای مدیریت مخاطرات ایجاد شده است.

۴- تفکر Proactive: قبل از وقوع حادثه می‌بایست چاره‌اندیشی نمود. پیشگیری از وقوع حوادث در اولویت برنامه‌ها قرار گرفته است، در این سیستم مدیران مسئولیت کنترل و یا وقوع حوادث احتمالی را

مقدمه

در قرن اخیر نظریه همبستگی متقابل پدیده‌ها، یا نگرش سیستمی، مورد توجه و تأکید بسیاری از متفکرین قرار گرفته است. براساس این نگرش، هر سیستم بصورت شبکه‌ای از پیوندهای متقابل تشکیل شده است که جملگی پدیده‌ها و رویدادهای آن با یکدیگر تعامل دارند و از این جهت هر کار باید طوری سازمان داده شود که اعضای متشکله آن به نحوی تحت یک ارتباط سیستماتیک قرار داده شوند و بعنوان عضوی از یک کل عمل نمایند. بنابراین دیدگاه سیستمی یک راه و روش فکر کردن، نوعی جهان بینی و یک قالب ذهنی خاص که چهارچوبی برای در نظر گرفتن عوامل محیطی داخلی و خارجی سیستم، به عنوان یک کل متشکل بدبست می‌دهد.

تفکر حاکم بر هر سیستم مدیریتی، فاصله زمانی دستیابی به اهداف آن مدیریت را مشخص خواهد نمود. موسسات بین‌المللی تجارت و پیشینه خود را در زمینه HSE بررسی نموده و به نتایج شگفتی در این زمینه دست یافته‌اند. این موسسات با بررسی طرز تفکر و باور حاکم بر نظام مدیریتی HSE در زمانهای مختلف علل کنترل و یا عدم کنترل موثر مخاطرات را

^۱- عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ایران (email:taghdisi_m@yahoo.com)

بر عهده می‌گیرند.

۵- تفکر Generative: در این سیستم تفکر خلاق حاکم است، تک‌تک افراد در همه سطوح و در هر واحد، خود را مسئول دانسته تمامی تصمیمات و برنامه‌ها با توجه به تمدیدات پیشگیرانه اخذ و یا طرح ریزی می‌شود. (۲)

HSE و نگرش سیستماتیک

در بررسی سیستمی، بهداشت، ایمنی و محیط زیست در صنعت از طریق در نظر گرفتن کل تفکر بعنوان مجموعه‌ای بهم پیوسته می‌باشد بدین گونه که هریک از اجزاء در ارتباط با دیگر اجزاء بهم مرتبط معاشر می‌شود.

HSE به عنوان یک کل دارای مؤلفه‌های مختلف است که غفلت از هریک از این مؤلفه‌ها و عناصر موجب نادیده گرفتن مبانی اصولی در سیستم می‌شود. البته آنچه که بعنوان یک محور اساسی و جان مایه نظام بهداشت، ایمنی و محیط زیست (HSE) و به مثابه روحی که در جسم و پیکره صنعت به آن حیات و جان می‌بخشد ارتباط و تاثیر متقابل این مؤلفه‌ها بر یکدیگر است. فلسفه HSE در صنعت، توسعه پایدار و کرامت انسان از طریق نگاهی سیستماتیک و مرتبط با عوامل مختلف بهداشت، ایمنی و محیط زیست صنعت در زندگی انسان می‌باشد. این فلسفه و نگرش، استراتژی به حداقل رساندن اثرات نا مطلوب صنعت بر محیط و افزایش اثرات مطلوب آنها با تأمین ایمنی همه جانبی کلیه کارکنان و همکاران سازمان، تجهیزات و تاسیسات، به صفر رساندن حوادث و آسیبها از طریق حذف شرایط نا ایمن و ارتقاء سلامت افراد، ایمنی و محیط زیست در کلیه سطوح سازمان و حفاظت از محیط زیست به عنوان سرمایه بشریت را دنبال می‌کند. مقوله‌های بهداشت، ایمنی و محیط زیست بطور جداگانه در طی سالهای متعددی در صنعت مطرح بوده است، اما نگاه امروز نگاهی نو، سیستماتیک و همه جانبی تحت یک مدیریت واحد می‌باشد.

نظام مدیریت یکپارچه HSE با ایجاد بستر فرهنگی خلاق و نگرشی نو و سیستماتیک، به تبیین تأثیر متقابل عوامل بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست پرداخته و از این طریق نواقص، مخاطرات بالقوه، حوادث و مشکلات را بطور نظام‌مند مورد ارزیابی قرار داده و

روشهای مبتنی بر پیشگیری را ارائه میدهد. (۳)
هر چند دستیابی به نظام خلاق در ساختار نظام مدیریت فراگیر بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست (MS-HSE) و رویکرد یکپارچه سازی فرایندها و گردش کار و فعالیتهای سه‌گانه بهداشت، ایمنی و محیط‌زیست در کلیه سطوح صنعت نیازمند تلاش‌های زیادی است اما متخصصین و مدیران صنعت در سالهای اخیر گامهای مؤثری در جهت شکل‌گیری ساختار MS-HSE و ارتقاء اهداف این نظام مدیریتی برداشته‌اند بطوريکه امروزه صنعت در این فاصله زمانی کوتاه شاهد کسب موقفيت‌هایی در این نظام مدیریتی بوده است.

استقرار نظام مدیریت HSE در راستای تأمین اهداف قانون برگامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور نیز می‌باشد. در ماده ۸۵ این قانون آمده است:

دولت موظف است ظرف مدت ۶ ماه پس از تصویب این قانون، لایحه حفظ و ارتقاء سلامت آحاد جامعه و کاهش مخاطرات تحریک‌کننده سلامتی را مشتمل بر نکات ذیل تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه کند:

» کاهش حوادث حمل و نقل از طریق شناسایی نقاط و محورهای حادثه خیز جاده‌ها و راه‌های مواصلاتی و کاهش نقاط مذکور به میزان ۵۰٪ تا پایان برنامه چهارم

» تاکید بر رعایت اصول ایمنی و مقررات راهنمایی و رانندگی

» ارتقاء طرح ایمنی و سایت‌نگاری موتوری و اعمال استانداردهای مهندسی انسانی و ایمنی لازم

» کاهش مخاطرات تهدید کننده سلامتی در محیط کار، آلاینده‌های هوا، آب، خاک، محصولات کشاورزی و دامی و تعریف مصادیق، میزان و نحوه تعیین و وصول عوارض و جرایم جبرانی و چگونگی مصرف منابع حاصله

تاریخچه بهداشت و ایمنی

بهداشت و ایمنی قبل از ایجاد تشکیلات نظام یافته امروز در دنیا تحت عنوان HSE، در صنایع مختلف با سابقه‌ای حدود دو قرن تحت یک واحد فعالیت داشته و وظایف آنها از یکدیگر غیرقابل تفکیک بوده است. در این میان بهداشت حرفة‌ای، بخش مهمی از سلامت

کارکنان بدیهی است در تمامی بخش‌های مهندسی بهداشت با توجه به حیطه فعالیتها می‌بایست آموزش‌های مورد نیاز ارائه و از کاربردی بودن مفاد آموزش‌های ارائه شده اطمینان حاصل گردد.

در کنفرانس منطقه‌ای اروپا در سال ۱۹۹۱ لیستی ۱۱ ماده‌ای در خصوص توانایی‌های یک متخصص بهداشت صنعتی بعنوان قطع نامه نهایی به تصویب رسید. این ۱۱ ماده عبارتند از:

۱- پیش‌بینی خطرات بهداشتی منتج از فرآیندهای کاری، عملیات و تجهیزات و مشاوره و رایزنی در خصوص طرح‌ریزی و طراحی آن‌ها (منطبق بر نوع خطر).

۲- تشخیص و درک حضور عوامل شیمیایی (بالفعل یا بالقوه)، فیزیکی و بیولوژیکی و سایر عوامل مخاطره‌آمیز و همچنین تعاملات بین عوامل زیان‌آور در محیط کار که می‌تواند سلامتی و بهداشت کارگران را دستخوش تغییر نمایند.

۳- تشخیص مسیرهای احتمالی ورود عوامل زیان آور به بدن انسان و اثرات این عوامل روی سلامتی انسان.

۴- بررسی مواجهه‌ی کارگر با عوامل بالقوه زیان آور و ارزش‌یابی نتایج.

۵- ارزشیابی روش‌ها و فرآیندهای کاری با توجه به تولید و آزاد سازی احتمالی مواد، یا گسترش عوامل بالقوه خطرناک با هدف حذف مواجهه و یا کاهش آنها به ترازهای قابل قبول.

۶- طراحی، ارائه‌ی پیشنهادی مناسب و ارزشیابی اثر بخشی راهکارهای کنترل به تنها یا با مشارکت و همکاری سایر متخصصین برای اطمینان از کنترل موثر و اقتصادی.

۷- مشارکت در تجزیه و تحلیل جامع خطر و مدیریت یک عامل زیان‌آور، فرآیند یا محیط کار و همکاری در تعیین اولویت‌ها برای مدیریت خطر.

۸- آگاهی از چهارچوب‌های قانونی مرتبط در کشورهای متبوع.

۹- آموزش، تربیت، اطلاع رسانی و رایزنی با اشخاص در همه‌ی سطوح و در مورد همه‌ی جنبه‌های خطرات.

۱۰- کارثمر بخش دریک تیم با متخصصهای

کارکنان را تشکیل میدهد بطوریکه با ارائه خدمات کاملاً فنی و باکنترل عوامل زیان‌آور محیط‌کاراز وقوع بیماری در کارکنان پیشگیری نموده با ایجاد محیط‌های کاری سالم، ریسک پذیری فرد و محیط را در بروز خطر به حداقل ممکن کاهش می‌دهد.

خدمات تخصصی سلامت کار در ساختار HSE

سلامت کار (Occupational health) به لحاظ تقویت نمودن مباحث پیشگیرانه در صنعت، در ساختار HSE در نقش ویژه‌ای انجام وظیفه می‌نماید.

(۴)

بهداشت کاریا مهندسی بهداشت در ساختار HSE شامل کلیه خدمات بهداشت محیط، بهداشت تغذیه کارکنان و بهداشت حرفة‌ای داخل محیط‌های کاری می‌باشد.

مهندسي بهداشت کار همانند دیگر علوم برای ارائه خدمات خود به فراخور نیاز صنعت نیازمند بهره‌گیری از متخصص‌های مختلف از قبیل شیمی، فیزیک، آمار، اپیدمیولوژی، فیزیولوژی، سم‌شناسی، آناتومی، طب صنعتی، تغذیه، توانبخشی و ... می‌باشد. بنابراین می‌بایست پس از بررسی تمامی جواب‌کار و قبل از شروع به کار اصلی خود هماهنگی‌های لازم با بخش‌های مورد نیاز انجام و از برقراری این هماهنگی اطمینان حاصل نمایند.

الف- فعالیت‌های بهداشت حرفة‌ای

اگر هم سلامت کارکنان و محیط کار تفکیک‌ناپذیر بوده و تأثیر متقابل روی همدیگر دارد و شامل محیط، تغذیه و دیگر عوامل نیز می‌شود اما بخشی از فعالیت‌های بهداشت حرفة‌ای عبارتند از:

۱- شناسایی، اندازه‌گیری، ارزیابی و کنترل ریسکهای بهداشتی (عوامل زیان آور محیط کار) شامل:

- عوامل زیان آور فیزیکی

- عوامل زیان آور شیمیایی

- عوامل زیان آور بیولوژیکی

- عوامل زیان آور ارگونومیکی

- عوامل زیان آور مکانیکی

۲- پیشگیری از وقوع بیماریهای ناشی از کار شاغلین و اطمینان از سلامت آنها

۳- پیشگیری از وقوع حوادث، آسیب‌ها و حفاظت

پیروی از الگوهای و تکنیک‌های ساختاریافته می‌تواند در تفکر منطقی و جهت دهی به بررسی‌های علت‌های حوادث سودمند باشد. بررسی‌ها و تحقیقاتی که در آنها از یک رویکرد ساختار نیافته و سلیقه‌ای مانند تصورات ذهنی استفاده می‌شود، شخص بررسی‌کننده آزاد است تا در هر سمت و سو و جهتی که مایل است به تفکر پرداخته‌لذا افراد مختلف به نتایج متفاوتی دست می‌یابند که بسیاری از آنها اتفاق وقوع نبوده است. بنا بر این دریک ساختار نظام یافته برای تحلیل علت و معلول حوادث همچنین برای کنترل آنها می‌بایست از تکنیک‌های تعریف شده‌ای استفاده شود. (۶)

اهداف

استراتژی ایمنی در مدیریت HSE در صنعت در راستای صیانت از سرمایه‌های ملی از دو بعد نیروی انسانی و تأسیسات از دیدگاه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی قابل ملاحظه می‌باشد. اهدافی را که یک سیستم مدیریت ایمنی دنبال می‌کند عبارتند از:

- ۱- پیشگیری از وقوع حوادث و رویدادهای مضر در صنعت
- ۲- کاهش میزان خسارات و صدمات وارد به تأسیسات و کارکنان
- ۳- ایجادیک محیط سالم و ایمن از نظر فیزیکی و روانی
- ۴- افزایش عملکرد و میزان بهره‌وری کارکنان مجموعه عوامل که در یک سیستم مدیریت می‌تواند در جهت نیل به اهداف فوق مهم و اثربخش باشد عبارتند از:

 - » تهیه و تدوین روش‌های اجرایی، دستورالعمل‌های ایمنی کار و آتش نشانی و روزآمد نمودن آنها
 - » برنامه‌ریزی و اجرای موثر آموزش ایمنی، افزایش دانش و مهارت‌های علمی و تخصصی ایمنی، فرهنگ‌سازی و نهادینه نمودن رفتارهای ایمن
 - » بکارگیری روش‌های شناسایی مخاطرات، تعیین، طبقه‌بندی ریسک‌های موجود در محیط کار و ارائه پیشنهادات جهت انجام اقدامات اصلاحی و کنترل مخاطرات
 - » استفاده از روش‌های نوین در تحقیقات حوادث و رویدارها، تجزیه و تحلیل و ارزیابی آمار

مختلف.

۱۱- تشخیص عواملی که ممکن است اثرات محیطی نداشته باشند و درک لزوم هماهنگی اعمال بهداشت صنعتی با حفاظت محیط زیست.

ب- ایمنی

کارکنان ایمنی تلاش می‌نمایند تا:

- فوت و تلفات ناشی از وقوع حوادث به کمترین حد ممکن کاهش یابد.
- حجم هزینه‌های صرف شده به دلیل عدم رعایت موارد ایمنی و یا عدم کنترل موارد نایمن ناشی از تأسیسات و تجهیزات کاهش یابد.

از تعداد مواردی که سازمان مورد پیگرد قانونی قرار گرفته و یا بر علیه ایشان اقامه دعوا شده کاسته شود.

برای دستیابی به اهداف فوق ایمان به این عقیده می‌بایست وجود داشته باشد که با اجرای روش‌های اجرایی مناسب و ساماندهی برنامه‌ها از طریق همسویی با خط مشی‌های ایمنی سازمان همچنین تشویق رفتارهای مناسب ایمنی می‌توان از تمامی حوادث جلوگیری نمود. لذا باید یک تعهد مثبت نسبت به رفتارهای ایمن وجود داشته باشد. تعهدی نظیر:

- برقراری ارتباطات مؤثر و دوستیاری در مورد مسائل و برنامه‌های ایمنی میان مدیریت و کارکنان
- دریافت باز خورد مثبت از اقدامات انجام شده و مجدد آبهبود روش‌ها و برنامه‌های ایمنی
- واکنش سریع جهت حذف شرایط غیر ایمن شناسایی شده
- ایجاد انگیزه‌های مالی و شغلی برای تشویق عملکرد های خود
- مشارکت کارکنان در توسعه، بهبود و اجرای روش‌های اجرایی و سیستم‌ها
- احساس مسئولیت مدیران صف در بهبود بخشیدن به برنامه‌های ایمنی
- رشد بخشیدن به رفتارها و جا انداختن این موضوع که قبل از اقدام به هر کاری ابتدا فکر نمایند که تمامی جوانب نایمن کار بررسی و از کار در محیط ایمن اطمینان حاصل شده است.
- سامان بخشیدن به برنامه‌های کنترل حوادث و پیروی از الگوهای و تکنیک‌های ساختاریافته (۵)

در چنین محیطی که تنها در سایه مدیریتی یکپارچگی و هماهنگی های درون بخشی و برون بخشی میسر است افزایش بهرهوری امری بدیهی بوده جزو ماهیت کار تلقی می گردد.

حوادث و ارائه راهکاری عملی در جهت کاهش بروز میزان حوادث.

﴿ بازرسی فنی و ایمنی از کلیه تجهیزات، وسایل و انجام ممیزیهای دوره‌ای جهت ارزیابی کلیه برنامه‌های ایمن

﴾ تهیه و تدوین دستورالعمل شرایط اضطراری و تشکیل کمیته‌های بحران و انجام تمرین و مانورهای عملی در فواصل زمانی

منابع

- Hudson, P.** Safety management and safety culture. The long and winding Road as presented to CASA, September 10, 2001, Canberra.
- Cooper, M. D.** Towards a model of safety culture. An Abridged version published in safety science (2000) vol 36. pp 111-136. Accessed in internet and 25/09/2001, <http://behavioral-safety.com / Articles / towards A model of safety - culture />.
- Guidelines for the Development and Application of Health, Safety and Environmental Management Systems and International Association of Oil & Gas Producers and (OGP).<http://www.ogp.org>. 2003
- Vick, B.** "Occupational injury and illness statistics". Accessed at internet: <http://www.thefabricator.com> 2004.
- IAEA. Safety series No 75 - INSAG - 4. safety culture. Vienna. 1991.
- Maine Department of labour. Safety pays for every one and Accessed at internet: <http://www.Manine.gov> 2002 .
- Sasikumar, C. S. and Papinazath. T.** Environmental Management: Bioremediation of Polluted Environment. Third International Conference on Environment and Health. India. 15-17 December 2003, pp: 465-469.

پ- محیط زیست

فرام آوردن چارچوبی برای سازمان که با تعیین اهداف، ریسکهای زیست محیطی را کنترل کند. (۷)

عناصر عمدۀ محیط زیست

مدیریت پسماندهای جامد، فاضلابها، پیشگیری از آلودگی آب، هوا و خاک، توجه به حیطه‌های تعیین شده برای هر کدام از بخش‌های بهداشت، ایمنی و محیط زیست، نشان میدهد که این حیطه‌ها و اهداف آنها با اصول توسعه پایدار و دستور کار ۲۱ که برنامه‌ای جهانی و مدون برای دستیابی به توسعه پایدار در قرن بیست و یکم است مطابقت دارد. دستور کار ۲۱ فصلهای متعددی را که در آن راهکارها و چالش‌هایی را که پیش روی توسعه پایدار تبیین می‌شود با محوریت برنامه‌ریزی تلفیقی و مشارکت عمومی مورد بررسی قرار داده و به موارد زیر تأکید دارد:

۱- مشارکت و همکاری در تمام سطوح ملی و بین‌المللی

۲- توسعه آموزش در تمام جوامع بشری

۳- توجه به برنامه‌ریزی تلفیقی جهت دستیابی به توسعه پایدار

۴- ظرفیت‌سازی نهادهای محلی که منجر به توانایی حکومت برای عهد دار شدن مسئولیت‌های دستور کار ۲۱ به صورت محلی می‌شود.

سخن پایانی

تلاش سیستم مدیریت HSE پرداختن به محیط‌های کاری است که در آن تمامی ریسکهای شناسایی شده بهداشتی، ایمنی و زیست محیطی کنترل شده، مخاطراتی که از جانب آنها سلامتی فردیا تأسیسات تهدید می‌گردد به حداقل ممکن کاهش یابد.